

ὄρες, καὶ ἀπείραστος, καὶ ἐπάτει ἐπάνω ὄρειον, καὶ σκορπίων ἀβλαβός. Ἐπέρνα πὺν ποταμὸν, ὅταν ἦτον χρεῖα, ἐπάω εἰς τὸν κροκόδειλον καθεζόμενος. Ἐσωαυ-
λίετο καὶ σωμασφρίετο μὲ τὰ ἄχρια θηρία ἄφοβα, καὶ δούρον ἐβλαπτον. Ἐλα-
βον ὅπο' τὸν Θεὸν καὶ τὸ χάρισμα τῆς θακείας, νὰ γνωρίζῃ τὸ θεῖον θελήμα.
Ἐπερεκάλεσε καὶ ἔα τὸν ὕπνον, νὰ τὸ δώσῃ χάριν, νὰ μὴ κοιμάται, ὅτ' νὰ
προσδέχεται πῦνότε. Καὶ εἶχε τὸ χάρισμα ἐπὶ το καμπόσον καιρὸν, ὡς καὶ ὁ
μέγας Ἀπὸνιος. Προσδέχομενος ἔν ἀδελφείπας μὲ ὅλῳ τῷ τῷ ψυχῷ, ἐφαντάζετο
τὸν Θεὸν μὲ τῆς καρδίας τῷ καθαρότητι. Ἦλθαι δὲ καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἀδελ-
φοί, καὶ ἔγιναν σωμασκηταὶ αὐτῷ, τῷ πολιτείας ἐκείνῃ μιμήμενοι. ὅς τις ὑπο-
δέχτο κατ' οἶα μὴ χαρᾶς. Ἐπειτα βλέπωντας πῶς ἐμεγύνει δι' αὐτῆς, καὶ δού-
σαν ἡσυχίαν ὡς πρότερον, ἐθαλογίζετο, τί νὰ εἶναι ὅπο' ταῦτα τὰ δύο θαυρι-
στότερον. Εὐχόμενος ἔν τῷ Θεῷ ἔα τὸ, ἦλθεν Ἀγγελος, καὶ λέγει τῷ. Τὸ θελή-
μα τῷ Θεῷ εἶναι, νὰ ὑπηρετᾷς τὰς ἀδελφάς σου, Παχώμιε, καὶ ὅσον εἶναι τῆς δυ-
νάμεώς σου, νὰ τὰς εἰρυνεύῃς, νὰ ἔχῃς πρὸς αὐτὴν ἀγάπην, καὶ πρὸς ἀλλήλους τὰς.
Μετὰ ταῦτα ἐπεὶ ἐπληθύναν οἱ ἀδελφοὶ θερμότερον, καὶ ἐκτενε χρεῖα σο-
φωτέρα προσασσία, καὶ κυβερνήσις, τὸ ἐφανη πάλιν αὐτὸς ὁ Ἀγγελος, καὶ πὺν
ἐδίδαξε τῷ τάξιν ἱκανῶς πῶς νὰ πορεύωνται, κατὰ κατώτερα φαίνεται.

Πέρνωντας ἔν πληροφορίαν ὁ Ὁσῖος ὅπο' ὅσα ἤκουσεν ὅπο' τὸν Ἀγγελοῦ, ὑπο-
δέχτο κατ' οἶα, ὅσοι εἰρχοντο μὲ τὸ θελήμα τῶν, καὶ ὅσας ἠφίρουν οἱ γονεῖοι τὰς,
ἀμὴ δού τὰς ἐκέρδον ὅλῳ, ἀλλὰ τὰς ἐδοκιμαζέ, διδασκῶν αὐτὰς πολλὰς νὰ
καταφρονῇ κήματα, χήματα, δόξαν, τιμὴν, ἀγάπην γονέων, σαρκὸς θελήμα-
τα, καὶ πᾶν τὰ σωακόλῃα· ὅσαι τὸς δὲ νὰ ἔχῃς τῷ ὑπακούῃ εἰς τὸν πορε-
ύσῃ. καὶ τῷ ὑποκοπῇ τῷ ἰδίῳ θελήματος· εἰς τὸ ὅποιον θερμαίνονται τὰ ὅπι-
λοιπα. Μετὰ ταῦτα καὶ ἄλλα παρόμοια τὰς ἐπρογύμναζε, καὶ τότε τὰς ἔβαινε τὸ χή-
μα ὁ παῖς, καὶ ὑπηρετᾷ μοναχὸς τῷ εἰς ὅλα τὰ χρεαζόμενα μὲ πολλῷ ἐπι-
μέλειαν, καὶ προθυμίᾳ θαυμασίῳ. Οὐ μόνον εἰς τῷ Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ καὶ εἰς
ὅλαις ταῖς χρεῖαις τῶν ἀδελφῶν, νὰ μὴ ὑπεριθῇν τίποτα ἀναγκαῖον, καὶ ἀθυμή-
σωσι. Καὶ πῶς ἐκοπίαζεν ἄκουα, καὶ ποιαύτῳ ἀγάπῃ ἔδειχεν εἰς αὐτὰς, ὅτ' αὐ-
τάμαζαν ἅπαντες, βλέποντες πόσῳ φιλαδελφίαν, καὶ τὸν ἐτίμην, καὶ ἐσεβοντο
ὡς πατέρα φιλόσογον, καὶ φιλοπαιδα, καὶ ἡγωνίζοντο, νὰ τὸν μιμῶνται ὅσον ἐδύ-
νοντο, καὶ ὑπηρετῶν οἷας τὸν ἄλλον τὰς. Ἐτόλμησαν δὲ καὶ πὺν ἠρώτησαν, ἔπο λέ-
γοντες. Διατὶ πάτερ κοπιᾷς μοναχὸς σου; καὶ μὰς ὑπηρετᾷς τὰς ἀδελφὰς μὲ πόσον
κόπον, καὶ βάσανον; Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο. Διὰ τὸ νὰ μὴ ἀμελᾷτε τὰ ψυχικὰ, ἀλλὰ
νὰ προσδέχῃτε ὁλοφύχως, νὰ κάμνῃτε τὸν κατόντας ἄκουα. Ὅτι δού εἰμαι ἐγὼ
ἀπὸ τὸν Δεσπότην Χριστὸν καλλίτερος, ὅτ' ὑπηρετᾷς τὰς Ἀποστόλους. Λοιπὸν κα-
τὰς βλέπετε εὐφρα, κάμῃτε καὶ ἐσεῖς ὅτ' νὰ πληρώσῃτε τῷ ἀγάπῃ, καὶ βοηθᾷτε
οἷας τὰ ἄλλας ὅσον δύνασθε. Ἀγάμετα δὲ εἰς τὰς ἄλλας ἀδελφὰς ἦτον οἷας νέος,
ὀνόματι Θεόδωρος, ὅτ' ἦλθεν ἀπὸ μικρὸν παιδίον εἰς τὸ Μοναστήριον· ὅς τις ἐμι-
μαίη πολλὰ εἰς τὰς ἀρετὰς τὸν Παχώμιον· ὁ ὅποιος τὸν ἡγάπα ὅτ' τὰς ἀρετὰς τὰς,
ἐπερ τὰς ἄλλας ὅλῳ, καὶ τὸν εἶχεν ὡς τέκνον γνήσιον. Ὅσον ἔπερνα ὁ καιρὸς,